

§ 25.

Til Gave henregnes i nærværende Kapitel saadan Afhændelse, som i Konkurslovens § 43 omhandlet, i hvilket Tilfælde Giveren pligter at tilbagebetale, hvad Modtageren har erlagt.

§ 26.

Skvad der i §§ 24 og 25 er foreskrevet, gjælder ogsaa, hvis Gaven er skjenket Trediemand og af ham overdragen den anden Egtefælle, naar denne Fremgangsmaade skjønnes at være brugt for at omgaa Loven.

§ 27.

Har den ene Egtefælle givet den anden Pant til Sikkerhed for Gjæld, som ikke er stiftet gennem selve Pantfættelsen, og han derpaa kommer under Konkurs, kan Pantretten ikke gøres gjælbende mod Boet af Pantfætterens Egtefælle, medmindre det oplyses, at han, da han foretog Pantfættelsen, hverken var eller ved denne blev uvederheftig. Er Pantretten af hans Egtefælle overdraget til Trediemand, skal den Egtefælle, der har overdraget Pantretten, erstatte Boet den derved forvoldte Skade. Lige med kontraktmæssig Pantfættelse ansees saadan Indførsel, som omhandles i Konkurslovens § 46. Ved Afgjørelse af Spørgsmaal om, naar Pantfættelsen har fundet Sted, gjælder Konkurslovens § 47.

§ 28.

Er Gjenstanden eller Rettigheden overdragen Trediemand, har Boet ogsaa mod ham Ret til at fordre Gjenstanden eller Rettigheden tilbagegivet eller Skaden erstattet, saafremt han var vidende om, at der ved Overdragelsen til ham tilsigtedes at lægge Hindringer i Veien for Boets Ret, eller om, at Skyldneren, da Retshandelen af ham blev indgaaet, var eller ved denne blev uvederheftig. Kan det ikke bevises, at han har haft en saadan Kundskab, skal han fri sig med sin Gd.

§ 29.

Om Tilbagesøgninger, som Boet vil anstille i Kraft af § 27, gjælder, hvad i Konkurslovens § 49 er bestemt. Er Boet taget under Behandling efter Forordning dde April 1768, maa Tilbagesøgningen finde Sted inden 2 Maaneder efter Proklamaets Udløb.

§ 30.

Med Hensyn til Gave, der sker paa Dødsleiet eller som ved Giverens Død endnu er ufuldbjort, gjælder Arvelovens § 65, om end Gaven er sket ved Ektepagt, der stadfæstes overensstemmende med § 4.

Tente Kapitel.

Om Husfruens Mandighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed.

§ 31.

Husfru er, selv om Udbyttet af hendes selvstændige Virksomhed paa Grund af Formueskælesstab bliver fælles Eiendom, dog eneberettiget til at raade over, hvad hun ved saadan Virksomhed erhverver, samt over, hvad hun dermed bevislig har anskaffet. I saadant Gods kan der ikke i Husfruens levende Live søges Fyldestgjørelse for Gjæld, Manden har stiftet uden hendes udtrykkelige Samtykke. Disse Forskrifter kommer ikke til Anvendelse paa Udbytte af Næringsveie, som kræver større Kapital, naar denne i det Hele eller for en væsentlig Del er tilveiebragt for Mandens Regning.